

om Bygningsdimensionerne, navnlig om Skillerum indvendig, om Tømmer osv. gør Bygningen omtrent $\frac{1}{3}$ dyrere, end Bygninger af den Størrelse ude paa Landet i Almindelighed ere. Dette fører til, at flere Kommuner have gamle Skoler, som de gerne vilde have bygget om, men de ere ængstelige for, at begynde paa det, thi have de først bestemt sig dertil og have lavet en Plan, hvorefter Skolen skal bygges, komme Autoriteterne og sige: saaledes skal det være, hvis det ikke er nogenlunde fuldt ud, saaledes som det er foreskrevet i Anvisningerne til Bygning af Skoler. Jeg er nu temmelig klar over, at det aldrig har været den højtærede Kultusministers Ønske eller Hensigt, at der skulde bygges saa flot og saa dyrt, men jeg tror, at Autoriteterne, som have Tilsyn dermed, ere ængstelige for, at det ikke kommer til at svare fuldt ud til de Vejledninger, der foreligge, enten Kommunen saa er fattig eller rig. Jeg tror derfor, det vilde være heldigt, om man knap fik lagt saa meget i Autoriteternes Haand, men Kommunerne fik lidt mere Selvstyre ogsaa paa dette Omraade; man vilde derved faa Skolevæsenet hurtigt og bedre udviklet. Jeg skal ikke komme videre ind herpaa. De fleste kende det jo saa godt fra Skoleplanen og Undervisningsplanen, hvor Forholdet er det samme. Kommunalbestyrelserne have at udarbejde disse Planer, men de skulle have dem godkendte, og man kender ogsaa dette, at man faar dem sendt tilbage igen, og for ikke at underkaste dem en højere Autoritets Afgørelse, gaa Kommunalbestyrelserne i Reglen ind paa disse Forordninger, som ere stillede af Skoledirektionerne, og faa det derved ikke altid, som de kunne ønske det. Vi maa være opmærksomme paa, at saadanne Forhold skade Udviklingen af Skolevæsenet, som er en af de vigtigste kommunale Sager. I Grundlovens § 91 staar der som bekendt: Kommunernes Ret til under Statens Tilsyn selvstændigt at styre deres Anliggender vil blive ordnet ved Lov. Skolevæsenet er en af de vigtigste og mest indgribende kommunale Sager, det har man ogsaa set, idet Landkommunalloven af 1867 § 15 lyder saaledes: „Sogneraadet bestyrer under Amtsraadets Tilsyn Sognekredsens Fattig-, Skole- og Vejvæsen, samt øvrige kommunale Anliggender.“ Jeg mener derfor, at hver Gang man skal til at lovgive paa Skolens Omraade, skal man se at lovgive saaledes, at det i saa stor Udstrækning som muligt kan blive underkastet det kommunale Selvstyre. Man staar i Begreb med

at gøre Forandringer ved den kommunale Valgret, men hvis vi ikke bevare det kommunale Selvstyre fuldt ud, tror jeg ikke, den kommunale Valgret vil faa saa megen Betydning, som man hidtil har troet. Ved Siden deraf maa vi have det kommunale Selvstyre, for at den kommunale Valgret kan komme til sin fulde Ret.

Efter disse faa Bemærkninger skal jeg gaa over til at omtale nogle af Lovforslagets Paragraffer, som jeg kunde tænke mig, der skulde foretages Ændringer i. Jeg skal begynde med § 2. Ved en Bestemmelse i § 2 bliver der indført Gymnastik i Forskolen. Der staar „Gymnastik med Lege“. Straks, da jeg saa dette Udtryk, troede jeg ganske bestemt, at det var den Gymnastik, som laa i ordnede Lege og ikke nogen anden Gymnastik. Imidlertid fremgaar det af Bemærkningerne til Lovforslaget saavel som af den højtærede Kultusministers Udtalelser ved Forelæggelsen af Lovforslaget, at der ogsaa kan være Tale om Klatring og Springning, og at man altsaa ogsaa skal have Gymnastikredskaber dertil. Vi kende jo de gamle Forhold ved Skolerne med Klatring og Springning, det er der vist mange, som have været med til. Jeg tror ikke, det vilde være heldigt nu at indføre det i Forskolen. Hvorledes skal en Forskolelærerinde kunne undervise i Klatring og Springning, som hun selv ikke har været undervist i; hun kan jo dog ikke undervise i Fag, hun ikke kender! Jeg vilde ogsaa anse det for usømmeligt, om Forskolelærerinderne skulle til at klatre i Tov og i Bom og gaa med Hovedet nedad og Benene opad, som det nu kan træffe sig. Vi have jo en udmærket Gymnastik i ordnede Lege. Det er Lege, hvor hvert Barn bliver stillet paa sin Plads og faar sin Opgave, og det er en Fornøjelse at se, at selv mere aandssvage Børn kunne blive lavede op, naar de komme til at indtage deres Plads og se, at de have en Plads, de skulle udfylde. Det gaar ikke over deres Opfattelse, det udvikler dem i aandelig Henseende, det vækker Energi og Snarraadighed, og det udvikler dem ogsaa i legemlig Henseende. Det er ogsaa noget, Forskolelærerinderne i Reglen kende til, og som nu mere og mere bliver indført paa Seminarierne og i Skolerne. For at der nu ikke for Fremtiden skal komme Misforstaaelse, og for at man ikke skal faa disse Skraabomme og Tove satte op ved Forskolen, hvad der kun vil være en Udgift for Kommunalbestyrelsen og til